

Sygn. akt III Kow.1704/15wz

POSTANOWIENIE

Dnia 10.02.2016r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO w Słupsku Witold Galewski

Protokolant st. sekretarz sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Prokuratora Rejonowego w Człuchowie - Tomasza Klukowskiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku skaz. B. M. (M.) s. R. i A. z d. J., ur. dnia (...) w P., skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Okręgowego w P. z dnia 05.02.2009r., sygn. akt IIIK 90/08 za czyn z art.207§1kk, art.157§1kk, art.11§2kk, art.278§1kk, art.278§5kk, na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; Sądu Rejonowego w P. (1)z dnia 05.04.2001r., sygn. akt IIIK159/00 za czyn z art.280§1kk, art.190§1kk, art.279§1kk, na karę 4 lat pozbawienia wolności;

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art.77§1kk, art.78§1kk, art.79§1kk oraz art.161§1kkw

postanowił:

- 1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia skaz. B. M. (M.) s. R.;**
- zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. G. M. kwotę 147,60 zł. brutto (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) za obronę z urzędu,
- zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany B. M. złożył kolejny wniosek o udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia wskazując, iż odbył już ponad połowę z orzeczonej mu kary pozbawienia wolności, a także zrozumiał swój błąd jaki popełnił na wolności. Dodał, że po opuszczeniu zakładu karnego chciałby podjąć leczenie, by odzyskać sprawność fizyczną.

Z opinii Administracji zakładu karnego wynika, że uprawnienia do ubiegania się o warunkowe zwolnienie skazany nabył w dniu 17.08.2013r. Koniec kary przypada na dzień 16.05.2017r. Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasady udzielania warunkowego zwolnienia określone są w przepisie art.77§1kk. Z treści wskazanego przepisu wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazanego z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Sąd penitencjarny podziela w pełni stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie wynikające z postanowienia z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie II AKzw 866/12, iż „nie wszystkie okoliczności wymienione w art.77§1kk muszą zaistnieć kumulatywnie, niemniej jednak obowiązkiem sądu jest dokonanie kompleksowej ich analizy i dopiero wówczas sąd winien formułować względem skazanego prognozę społeczno-kryminologiczną”.

Przy ustalaniu prognozy kryminologiczno-społecznej Sąd musi mieć na uwadze wskazane w art.77§1kk właściwości i warunki osobiste skazanego. Chcąc należycie ocenić właściwości i warunki osobiste skazanego, konieczne jest odwołanie się do dowodu zawierającego stosowne informacje. Z wywiadu środowiskowego kuratora z dnia 22.09.2011r. wynika, że skazany będąc na

wolności mieszkał sam, a głównym źródłem jego utrzymania było renta socjalna. Miał pozytywną opinię wśród sąsiadów. Z uzasadnienia wyroku w sprawie II K 90/08 wynika, że skazany nie jest chory psychicznie a jego poziom rozwoju umysłowego mieści się w granicach normy intelektualnej. Ze wskazanego uzasadnienia także wynika, że skazany wobec pokrzywdzonej zachowywał się rażąco brutalnie.

Sporządzona przez psychologa więziennego informacja z dnia 29.12.2015r. wskazuje na brak podstaw do jednoznacznego przyjęcia, że skazany w warunkach wolnościowych będzie przestrzegał porządku prawnego. W ocenie psychologa, skazany obecnie nie daje gwarancji prawidłowego funkcjonowania na wolności, w tym unikania zachowań agresywnych.

Zatem, właściwości i warunki osobiste skazanego sprzeciwiają się uwzględnieniu wniosku.

Z opinii Dyrektora ZK C. wynika, że skazany w czasie odbywania kary pozbawienia wolności był 3-krotnie nagrodzony regulaminowo. Ostatni wniosek nagrodowy uzyskał w dniu 29.07.2015r. To oznacza, że w okresie od ostatniego posiedzenia tj. w dniu 10.06.2015r. w przedmiocie warunkowego zwolnienia uzyskał jedną nagrodę regulaminową.

Mimo uzyskanych nagród postawy skazanego nie można określić jako wzorową, bowiem popełnił 43 przekroczenia dyscyplinarne, z czego za 39 przekroczeń został dyscyplinarnie ukarany w tym za odmowę przyjęcia insuliny, odmowę przyjmowania posiłków, wylewanie moczu na korytarz oraz wulgarnie odnoszenie się wobec przełożonych. Ostatnie przekroczenie popełnił w dniu 25.06.2014r.

Popelnione przekroczenia wskazują, na to, że skazany nie potrafi w pełni zaakceptować norm i obowiązków jakim został poddany w związku z odbywaniem kary pozbawienia wolności. Skazany jest osobą o zaburzonej osobowości o podłożu organicznym. Sprawia trudności wychowawcze. Ze współosadzonymi funkcjonuje przeciętnie, bywa konfliktowy. Wobec przełożonych okresowo przyjmuje arogancką i roszczeniową postawę. Z uwagi na podjętą próbę samobójczą, miał sporządzoną kartę osadzonego zagrożonego samobójstwem.

Zatem, zachowanie skazanego w warunkach izolacji więziennej jest nadal zmienne z przewagą nagannego. To zaś oznacza, że proces jego resocjalizacji nie przebiega właściwie, a skazany wymaga dalszych oddziaływań wychowawczych, które powinny być kontynuowane w warunkach zakładu karnego.

Przypomnieć należy, że skazany nadal karę odbywa w systemie zwykłym i nie jest zainteresowany zmianą na system programowanego oddziaływania. Okoliczność ta wskazuje, że skazany nie włączył się szczególnie aktywnie w proces resocjalizacji. Sąd penitencjarny podziela stanowisko wyrażone w postanowieniu z dnia 25 sierpnia 2010 r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie w sprawie II AKzw 672/10 iż „od osadzonego ubiegającego się o udzielenie warunkowego zwolnienia oczekiwać należy szczególnego zaangażowania i aktywności w kierunku zmiany osobowości i dotychczasowego trybu życia. Jedną z form dążenia do dokonania tego rodzaju zmian jest odbywanie kary w systemie programowego oddziaływania. Skazany odbywający karę w takim systemie ma bowiem możliwość dokonania wglądu w dotychczasowe postępowanie i jego przeanalizowanie”.

W ocenie Sądu nie można pominąć tego, że wobec skazanego nie dokonano sprawdzenia jego zachowania poza zakładem karnym np. w systemie przepustkowym lub pracy poza zakładem karnym w systemie bez konwojenta. To dowodzi, że Administracja zakładu karnego nie znalazła podstaw do zaufania skazanemu, do tego stopnia, aby umożliwić mu wykazanie iż podczas krótkiego pobytu na wolności jest w stanie funkcjonować prawidłowo, w szczególności przestrzegać zasad porządku prawnego.

W tym miejscu należy się odwołać do postanowienia z dnia 19.12.2006r. SA w K. w którym stwierdzono, że bez sprawdzenia zachowania skazanego poza zakładem karnym nie powinno mu udzielać się warunkowego zwolnienia z reszty kary. Podkreślić trzeba, że podobne stanowisko w zakresie konieczności sprawdzenia zachowania skazanego na wolności zajął Sąd Apelacyjny w Gdańsku w postanowieniach: z dnia 10.02.2014r. sygn. II AKzw 138/14, z dnia

17.02.2014r. sygn. II K AKZw. 196/14, z dnia 6.10.2014r. sygn. II AKZw 1947/14, z dnia 23.12.2014r. sygn. II AKZw 2550/14, z dnia 29.12.2014r. sygn. II AKZw 2617/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. II AKZw 2691/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. 2691/14, z dnia 9.03.2015r. sygn. II AKZw 407/15, z dnia 24.03.2015r. sygn. II AKZw 551/15 oraz z dnia 14.04.2015r. sygn. II AKZw 723/15).

Przechodząc do okoliczności popełnienia przez skazanego przestępstwa podnieść należy, że o tyle mają one znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile wskazują na takie cechy skazanego, które mogą być przyczyną popełnienia przez niego kolejnego przestępstwa (vide : postanowienie z dnia 21.10.2004r. S.A. we W. sygn. II AKZw 709/04).

Z załączonych do akt ewidencyjnych odpisów wyroków u wynika, że skazanemu przypisano popełnienie przestępstw z art.207§1kk, art.278§1kk, art.280§1kk, art.190§1kk, art.279§1kk. Fakt popełnienia wskazanych przestępstw dowodzi, że skazany jest sprawcą zdemoralizowanym, posiadającym utrwalone skłonności do naruszania porządku prawnego.

Za takim stanowiskiem przemawia ustalona karalność skazanego. Z informacji z KRK wynika, że był 3-krotnie karany za przestępstwa z użyciem i groźbą użycia przemocy. Przypomnieć należy, że skazany jest recydywistą penitencjarnym, bowiem w dniu 2.02.2001r. opuścił areszt śledczy po zakończeniu odbywania zastępczej kary pozbawienia wolności. Skazany w dniu 8.05.2006r. opuścił areszt śledczy po uchyleniu tymczasowego aresztowania. Wskazać trzeba, że skazany kolejne przestępstwa popełnił w okresach: od sierpnia 2001r. do 6 marca 2006r., od grudnia 2005r. do 22 grudnia 2005r. oraz od 23 lutego 2006r. do 5/6 marca 2006r. To oznacza, że do zmiany nagannej postawy nie skłonił skazanego nawet fakt pobytu w warunkach izolacji więziennej.

W ocenie Sądu penitencjarnego okoliczności popełnionych przestępstw przy uwzględnieniu ustalonej karalności, wniosków wynikających z informacji psychologa więziennego, przemawiają przeciwko uwzględnieniu wniosku skazanego, bowiem wskazują na takie jego cechy jak skłonności do zachowań agresywnych które mogą być podstawą do popełnienia kolejnego przestępstwa.

Stwierdzić należy, że przy ocenie trafności złożonego wniosku o warunkowe zwolnienie okoliczności popełnienia przestępstwa z art.207§1kk i art. 280§ 1kk nie mogą być bagatelizowane a tym bardziej pomijane. W tym miejscu należy się odwołać do postanowienia z dnia 29.10.2014r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w sprawie II AKZw (...) którego wynika, „że na chwilę obecną pozytywnej prognozie kryminologio-społecznej sprzeciwiają się okoliczności popełnienia przez skazanego przestępstwa z art.13§1kk w zw. z art.280§2kk. Obecnie nie sposób uznać, aby negatywny ich wydzźwięk został zminimalizowany postawą skazanego i jego zachowaniem w czasie odbywania kary”. (podobne vide : postanowienie z dnia 27.12.2007r. SA w L. sygn. II AKZw 1015/07 oraz postanowienie z dnia 9.03.2015r. Sądu Apelacyjnego w Gdańsku sygn. II AKZw 407/15).

Bezspornym jest, że skazany w warunkach izolacji zachowywał się także poprawnie. W ocenie Sądu nie można nadmiernie eksponować okresów poprawnego zachowania się skazanego w toku odbywania kary pozbawienia wolności. Nie można pomijać okresów nagannej postawy i okoliczności popełnionych przestępstw.

Postawa skazanego z okresu pobytu w warunkach izolacji winna być oceniana w powiązaniu z właściwościami i warunkami osobistymi skazanego, w tym skłonnościami do zachowań agresywnych, oraz okolicznościami popełnionych przestępstw. Ta ocena nie pozwala na wysnucie wniosku że skazany ma na tyle ukształtowane właściwe postawy, iż mimo niewykonania pozostałej części kary pozbawienia wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa a dalszy proces jego resocjalizacji prowadzony w warunkach wolnościowych będzie przebiegał należyście.

W tej sytuacji, uznając za celowy dalszy pobyt skazanego w zakładzie karnym, postanowiono jak na wstępie.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124) oraz § 2 pkt 1,2 i 3, § 15 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. z 2015r. poz.616).

Na podstawie art. 626§1 kpk w zw. z art. 624§1 kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazanego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.